

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obo/34/2012
Identifikačné číslo spisu:	6005202011
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:6005202011.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: D., so sídlom kancelárie správcu v Ružomberku, Dončova 13, správca podstaty úpadcu Intel, a. s., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Bellova 696/2, proti žalovanej: D., so sídlom v Banskej Bystrici, Kapitulská 4, správkynia podstaty úpadcu Interwood, a. s., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Bellova 696/2, zastúpenej JUDr. Františkom Vavráčom, so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 51, o určenie pravosti pohľadávky 567 228,09 eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. januára 2010, č. k. 52 Cbi 90/2005 - 63, jednomyseľne takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e, späťvzatie žaloby p r i p ú š ť a a konanie z a s t a v u j e .

Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanej 348,04 eur náhrady trov konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu o určenie pravosti popretej konkurznej pohľadávky vo výške 567 228,09 eur (pôvodne 17 088 313,37 eur) ako nepodstatnú. Zároveň rozhodol, že žalovanej nepriznáva náhradu trov konania. Rozhodnutie o trovách odôvodnil poukazom na § 150 ods. 1 O. s. p. Dôvod hodný osobitného zreteľa videl v tom, že žalobcom je správca konkurznej podstaty a podľa § 100 ods. 2 písm. a) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR) trovy konania nemožno z podstaty uspokojiť. Preto aj keď bude ktorýkoľvek z účastníkov v spore súvisiacom alebo vyvolanom konkurzom úspešný a trovy mu budú priznané, nebude možné ich v konkurznom konaní uspokojiť. Trovy nemožno uplatniť ani voči správcovi ako súkromnej osobe, pretože v konaní vystupoval miesto úpadcu.

Po vyhlásení rozsudku, ešte pred jeho doručením účastníkom zobral žalobca žalobu späť. Ako dôvod späťvzatia žaloby uviedol, že v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Cbi 97/2005, bola žaloba žalobcu Ríastav, s. r. o., Krásno nad Kysucou zamietnutá.

Proti rozsudku v časti o trovách konania podala žalovaná odvolanie. Žiadala výrok o trovách konania zmeniť tak, že súd žalobcu zaviazal nahradiť je 348,04 eur trov. Uviedla, že odkaz na § 150 O. s. p. v

spojení s § 100 ods. 2 písm. a) ZKR neobstojí, pretože nejde o spor súvisiaci s konkurzom, pretože časť uplatňovaného nároku zanikla už pred vyhlásením konkurzu vzájomným započítaním pohľadávok. K späťvzatiu žaloby, ktoré jej bolo doručené uviedla, že so späťvzatím súhlasí, avšak ak súd konanie zastaví, žiada aby jej podľa § 146 ods. 2 O. s. p. priznal náhradu trov konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že súhlasí s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže obaja sú správcami podstaty a žalovaná sa dala zastupovať iba v poslednom čase po niekoľkých rokoch trvania konania.

Žalobca vzal žalobu späť potom, ako súd prvého stupňa vo veci rozhodol ale jeho rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť. Žalovaný so späťvzatím súhlasil. Odvolací súd preto podľa § 208 O. s. p. späťvzatie žaloby pripustil, rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

Zrušením rozhodnutia súdu prvého stupňa a zastavením konania bolo zrušené rozhodnutie aj v časti, ktorá bola napadnutá odvolaním. Odvolanie sa tým stalo bezpredmetným a odvolací súd musel rozhodnúť o trovách konania (celého). Konanie bolo zastavené pre späťvzatie žaloby. Z procesného hľadiska tak zastavenie konania zavinil žalobca a podľa, pričom dôvodom, pre ktorý musel žalobu vziať späť nebolo správanie žalovaného (žaloba sa nestala neopodstatnenou až v dôsledku správania sa žalovaného). Z uvedeného dôvodu je žalobca podľa § 146 ods. 2 O. s. p. povinný nahradiť žalovanému trovy, ktoré mu v konaní vznikli.

Podľa názoru odvolacieho súdu z § 100 ods. 2 písm. a) ZKR nevyplýva, že v konaní o určenie pravosti popretej pohľadávky (alebo v inom konaní súvisiacom s konkurzom) nemožno neúspešného žalovaného zaviazat' na náhradu trov. Zo súdom citovaného ustanovenia ZKR vyplýva len to, že tieto trovy nemožno rovnako, ako trovy konkurzného konania, uspokojiť v konkurze. Znamená to, že rozhodnutia zaväzujúce na ich náhradu nemožno vymôcť proti subjektom, ktoré sú v konkurze (po dobu trvania konkurzu). Skutočnosť, že rozhodnutie súdu priznávajúce, existujúce právo nie je možné v čase rozhodovania súdu vykonať, či už dobrovoľne alebo núteným výkonom, ale jeho neskoršia vykonateľnosť nie je vylúčená, nemôže byť dôvodom nepriznania práva. Práva, ktoré neboli v konkurze v celom rozsahu uspokojené, vrátane práv priznaných právoplatným rozhodnutím, bez ohľadu na dôvod neuspokojenia, nezanikajú skončením (zrušením) konkurzu a môžu byť vykonané. Súdom priznané trovy sa tak dostávajú do rovnakej kategórie ako iné práva, ktoré neboli v konkurze uspokojené (napr. po zrušení konkurzu bez rozvrhu, pri neuspokojení alebo len čiastočnom uspokojení pre nedostatok majetku na úplné uspokojenie atd.).

Odvolací súd súdom prvého stupňa uvádzané dôvody nepovažoval za hodné osobitného zreteľa a úspešnému žalovanému náhradu trov konania priznal. Trovy žalovaného pozostávajú z trov právneho zastúpenia advokátom za 6 úkonov právnej pomoci, vychádzajúc podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. z jednej trinástiny výpočtového základu za dva úkony vykonané v roku 2006 po 41,82 eur, dva úkony vykonané v roku 2009 po 53,49 eur a dva úkony vykonané v roku 2012 po 59,69 eur. Za každý úkon patrí režijný paušál, za úkony urobené v roku 2006 dva krát 5,44 eur, za úkony urobené v roku 2009 dva krát 6,95 eur a za úkony urobené v roku 2012 dva krát po 7,63 eur. Spolu trovy predstavujú 348,04 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.